

Jelle van Dijk geridderd

Peter Spierenburg

Zijn mobiele telefoon stond aan en er was bereik aan boord van de veerboot van Kiel naar Estland. Zo kreeg Jelle van Dijk op vrijdag 25 april burgemeester Harry Groen aan de lijn. Deze belde vanaf het gemeentehuis nog tijdens de uitreiking van de Koninklijke Onderscheidingen, de 'lintjes'. Reden: Jelle ontving zelf de onderscheiding Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Dat hij niet was verschenen op het gemeentehuis kon gebillijkt worden want als je op een boot zit (of zoals de krant berichtte op 'zijn' boot) dan kun je vanzelfsprekend niet aanwezig zijn. Voor het opspelden van de onderscheiding zal nog een gelegenheid gevonden moeten worden, maar dat dit moet gebeuren, staat vast, want deze zaken zijn onderworpen aan een strak protocol.

Dat Jelle zich in Noordwijk verdienstelijk heeft gemaakt, is bekend, maar de onderscheiding gaat verder dan dat. Ridder in de Orde van Oranje-Nassau betekent een erkenning dat zijn inspanningen niet alleen lokaal maar ook regionaal tot zelfs landelijk hebben doorgewerkt. Zijn lange staat van dienst is begonnen bij de Christelijke Jeugbond van Natuurvrienden, waar hij een aantal jaar in het hoofdbestuur zat. Daar werd ook de basis gelegd voor zijn passie voor tellen en onderzoeken. Maar vooral ook samen aan de slag: anderen enthousiast maken voor onderzoek en bewust maken van de waarden van de natuur. Eenmaal gevestigd in Noordwijk werd hij, geheel in de Noordwijkse traditie van Jan Verwey, gegrepen door het zeetrekten. In de huiskamer van de familie van Dijk werd de Club van Zeetrekwaarnemers opgericht. Gestandaardiseerd tellen, daar ging het om. Nu ruim 35 jaar later en vele 'zeetrekkaarten' verder, werken de zeetrekters nog steeds met diezelfde methode, daar in de huiskamer ontstaan. Ze hebben een schat aan gegevens verzameld, waar regelmatig voor onderzoek uit geput wordt. In het themanummer 'Zee en Strand' van de Strandloper zagen we zelf wat van die resultaten.

Tellen is één ding, resultaten kenbaar maken aan een groter publiek is voor Jelle nog belangrijker. Hij was de drijvende kracht achter de serie van drie boekjes van de vereniging, de Vogels en de Flora van Noordwijk en de Natuurgids voor de

Duin- en Bollenstreek. Maar een grote krachttoer was ook het boek 'Randstad en Broedvogels', een boek over de verspreiding van broedvogels in Zuid-Holland en een stukje Noord-Holland. Jelle was niet alleen de motor hier achter, maar ook de

troubleshooter.

Hij nam zelf de soortteksten van de lastige en minder populaire vogelsoorten voor zijn rekening.

In de huiskamer bij de familie van Dijk verschenen grote stapels manuscripten. Als eindredacteur wist hij de gemêleerde groep schrijvers in het gareel te houden en het project succesvol af te ronden.

Nog weer later werd hij lid van de eindredactie van het landelijke vogeltijdschrift Limosa.

Ook hier was zijn belangrijkste insteek dat resultaten van met name amateur- ornithologen c.q. vogelaars gepubliceerd

worden. Hij heeft steeds gestimuleerd dat Limosa naast beroepsvogelaars, ook de 'gewone' vogelaar een platform biedt om hun wetenswaardigheden te presenteren.

Maar de betrokkenheid eindigt niet bij het schrijven, het is ook belangrijk dat er wat mee gedaan wordt! Natuurbelangen staan bij Jelle steeds voorop. Een belangrijk platform om dit geluid te laten horen, was door de jaren steeds het Milieuoverleg Duin –en Bollenstreek. Hier wordt hij door mede- én tegenstanders gewaardeerd om zijn grote deskundigheid, grote veldkennis en belangeloze inzet. Een bijzondere prestatie was het Natuurbeleidsplan, dat hij voor de gemeente Noordwijk heeft opgesteld. Voor de gemeente een goede basis om ook via de rijke Noordwijkse natuur kwaliteit uit te stralen. Ook voor de vereniging is het Natuurbeleidsplan van grote waarde in de dialoog met de gemeente – als je dezelfde taal spreekt is het tenslotte makkelijker om naar elkaar te luisteren.

Ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Als vereniging zijn we stiekem natuurlijk ook een beetje trots op ons erelid Jelle van Dijk. En voor zover we daar zelf over kunnen of mogen oordelen zou ik toch zeggen – verdient!

Jelle, van harte namens de hele vereniging.

